

Світло МАРІЇ

Часопис молитовних груп СМ

«Приносити Ісуса - світло Марії- кожному людському серцю»

ПОСЛАННЯ БОГОРОДИЦІ, ЦАРИЦІ МИРУ, від 25 липня 2016 року, Меджугор'є

«Дорогі діти! Дивлюся на вас і бачу вас загубленими, не маєте молитви, ані радості в серці. Поверніться, дітоньки, до молитви й поставте Бога на перше місце, а не людину. Не втрачайте надії, яку вам приношу. Дітоньки, нехай вам цей час щодня буде більшим шуканням Бога в тиші вашого серця, і молитесь, молитесь, молитесь, поки молитва не стане для вас радістю. Дякую вам, що відповіли на мій заклик.»

ПОПОСЛАННЯ БОГОРОДИЦІ, ЦАРИЦІ МИРУ, від 2 серпня 2016 року, Меджугор'є

«Дорогі діти! Я прийшла до вас, поміж вас, щоби ви віддали мені свої турботи, щоб я їх принесла своєму Сину, щоб заступалася за вас перед Ним для вашого добра. Знаю, що кожен з вас має свої турботи, свої випробування, тому вас по-материнськи закликаю: прийдіть за стіл мого Сина. Він для вас ламає хліб, дає вам Себе, дає вам надію, від вас очікує більше віри, надії і веселості. Очікує від вас внутрішньої боротьби проти егоїзму, осудження і людських слабостей. Тому, я як мати, говорю: "Моліться! Бо молитва дає вам силу до внутрішньої боротьби." Мій Син, ще малим часто мені говорив, що многі будуть любити мене і називати матір'ю. Я тут, посеред вас, відчуваю любов. Дякую вам. Ради цієї любові прошу свого Сина, щоб ніхто з вас, моїх дітей, не повернувся додому таким, яким прийшов, щоб ви понесли чим більш надії, милосердя і любові; щоб ви були моїми апостолами любові, які своїм життям будуть свідчити, що Небесний Отець є джерелом життя, а не смерті. Дорогі діти, знову, по-материнськи, прошу вас, молитесь за вибраних мого Сина, за їхні благословенні руки, за своїх пастирів, щоб могли проповідувати мого Сина зі щораз більшою любов'ю і в такий спосіб здійснювати навернення. Дякую вам.»

МОЛИТОВНЕ
НАМІРЕННЯ
НА ЦЕЙ МІСЯЦЬ:

МОЛИМОСЯ

за всю молодь,
яка заблудилась
на своєму
життєвому
шляху

В ЦЬОМУ
НОМЕРІ
ЗНАЙДЕТЕ...

Роздуми для
молитовних груп
2-5

Послання на тему:
"Бог на першому
місці..." 6

Перша субота
місяця 7

Славко Барбарич:
Постіть серцем 8-9

Ювілей
милосерддя 10-11

Свідчення:
«У кожного
свій шлях» 12-14

Оголошення
«Світло Марії»
Координатори 14-16

У ВАС НЕМАЄ НІ МОЛИТВИ, НІ РАДОСТІ В СЕРЦІ

У цьому посланні Богородиця ставить діагноз нашому духовному станові. Як мати, Вона не зводить із нас очей, Свого материнського погляду. Це погляд, який не засуджує, але шукає й прагне нас. Мати любить своїх дітей і тому знає їх краще, ніж будь-хто. Вона бачить те, чого нелюбляче серце не здатне побачити. І Її погляд шукає нашого погляду. Богородиця хоче пробудити в нас прагнення до того, щоб і ми шукали Її. Із цього пробудженого прагнення народжується молитва.

Про важливість і необхідність молитви говорять Її часті заклики молитися. Молитва являє собою не якусь частину нашого духовного життя, але саме життя. Біографи

говорять про св. Франциска Асизького, що він не лише молився, але сам став молитвою. Молитва – не додаток до нашої віри, але – дихання віри, Божі обійми, перебування в Бозі й перебування Бога в нас. Тому Богородиця зв'язує молитву з радістю. Молитва – це відкриття себе повноті Божого життя, щедрості життя, яке дарував нам Ісус. Ми не маємо в собі іншого життя, окрім Божого.

Катехизм навчає, що молитва – це дар Божий. Тому треба приймати від Бога цей дар і від Нього вчитися молитві. Найперший і найголовніший приклад молитви для нас – це Ісус Христос. Він молився й нас закликав до молитви: «*Просіть, і вам дасться*» (Лк. 11: 9). Ісус обіцяв, що

Фото: Foto Dani

***Як мати, Вона не зводить
із нас очей, Свого
материнського погляду.
Це погляд, який не засуджує,
але шукає й прагне нас ...***

наша молитва буде почута, але молитві необхідно вчитися, вправлятися в ній. Щодня молитися, щодня по-іншому, щодня просуватися трохи вперед. Ми знаємо, як тяжко вирішити вибрати молитву, але коли ми зважуємося й перемагаємо себе та свою волю, то відчуваємо себе наповненими, свобідними, ніби

Фото: архив СМ

**Перш за все
необхідно, аби твоя
молитва перемінила
тебе самого...
Тоді Бог через
тебе може міняти
інших...**

справилися з якимись силами, які намагаються поневолити й переконати нас, що з ними неможливо справитися. Без зусиль ми ніколи не навчимося молитві. Коли людина навчиться молитися, вона освоює весь світ. Тоді Бог через тебе може міняти інших, оскільки Він уже змінив тебе. Перш за все необхідно, аби твоя молитва перемінила тебе самого. Тому говорять: якщо молитва тебе не змінює – тоді міняй свою молитву, свій спосіб молитви.

Важлива умова того, щоб молитва була успішною, – це наполегливість. Якщо молишся про когось, про якусь благодать чи свою потребу, тоді зважся молитися доти, доки не здобудеш цього. Це нам показав Ісус у Своїй притчі про людину, яка йде опівночі до свого друга, аби позичити три хліби (Лк. 11: 5-7). Якщо людина виконує прохання іншої через її настирливість, то оскільки більш Отець Небесний відгукнеться на мольбу й взивання Своїх дітей.

Якщо ми зважуємося на молитву й не бачимо швидких її плодів, ми відступаємо. Це найгірше, що можна зробити. Не буває непочутої молитви. Бог лише відкладає виконання нашої молитви, готуючи нам децю більше й

набагато краще, чим ми можемо побажати й попросити.

Якщо на перших порах нам не все вдається, не можна відступати. Важливо все життя вчитися. Важливо робити те, що нам говорить Богородиця: «Моліться до тих пір, поки молитва не стане для вас радістю».

Молитва:

Пресвята Діво Маріє, Мати надії! Прибігаємо до Тебе й просимо про всіх, хто сильно страждає й втрачає надію в своєму житті. Ти, що залишилася Матір'ю віри й надії навіть у найтяжчі моменти Свого життя, під Хрестом на Голгофі, випроси всім зневіреним надії в серці. Своім Пресвятим Материнським серцем торкнися кожного серця, обтяженого ранами гріха, страждання й хвороби. Твоє Материнське серце здатне зцілити всі ранені серця. Тобі вручаємо свої руки, аби Ти вела нас; свої серця, аби Ти зцілила їх, звільнила й наповнила миром, який несеш та бажаєш нам дарувати. Амінь.

(М.М.)

НЕ ВТРАЧАЙТЕ НАДІЇ, ЯКУ ВАМ ПРИНОШУ

Небесний Отець посилає нам Марію, щоб Вона допомогла знайти те, що загублене. Тому сьогодні ми є свідками чисельних об'явлень Марії на землі. Багато називають цей час Марійним. У Меджугор'ї вже протягом 35 років трапляються історії зі щасливим закінченням, багатократно повторюються притчі про блудного сина, який пропадав і знайшовся, про знову віднайдену вівцю, драхму, скарб.

Благодатна присутність Марії, молитва, святість спонукають нас до пробудження й бажання повернутися додому, до Отця. Разом із Марією, живучи Її посланнями, ми й сьогодні можемо віднайти втрачений мир серця, зміст життя, любов, радість... Із Нею легко віднайти загублене.

Фото: архів СМ

Разом із Марією, живучи Її посланнями, ми й сьогодні можемо віднайти втрачений мир серця, зміст життя, любов, радість...

Меджугор'є – справжня надія цього світу, як його назвав Іван-Павло II.

Стільки разів ми чули Її ласкаве заспокоєння: *«Мое Серце турботливо стежить за кожним вашим кроком. Діти Мої, Я розумію ваші болі й страждання. Хто, як не Мати, може зрозуміти вас найкраще?»*, «Я люблю вас, і Я з вами».

І сьогодні Марія ділиться з нами Своїм болем: *«Дивлюся на вас і бачу вас загубленими, не маєте молитви, ані радості в серці»*. Вона не залишає нас без допомоги в цій ситуації й пропонує Своє рішення – молитву як повернення до Отця. Вона не лише ставить діагноз нашим серцям, але відразу ж дає й рецепт.

«Молитва – це те, чого жадає людське серце, не отримується вам, тому що не молитесь. Дорогі діти, я прошу вас, відкрийтеся і почніть молитися! Нехай молитва буде вашою радістю! Коли ви почнете молитися, вам не буде нудною, тому що ви будете молитися з радості».

«Дорогі діти, ви не можете зрозуміти цінності молитви, поки самі не скажете: Зараз є час для молитви, зараз для мене немає нічого важливішого, зараз немає нічого важливішого від Бога!»

«Моліться, моліться, моліться, тому що молитва творить чудеса в людських серцях й у світі. Нехай молитва для вас буде, як повітря, яким ви дихаєте, а не тягарем».

Усупереч усьому, що ми знаємо про молитву, нам важко її вирішити вибрати. А з досвіду знаємо, що «те, що чогось вартує, коштує нам чогось». Ми завжди виграємо, коли наперекір усьому вирішуємося молитися. «Молитися» – означає будувати дім на скелі, в особливий спосіб вслухатися в ніжний голос тихості нашого серця, який веде нас,

бо ніхто не може нам сказати того, що говорить Господь. Про Нього знаємо, що людина ніколи так не говорить, *«і чудувалися словам ласки, які линули з уст Його»* (Лк. 4: 22).

Рішення приймаємо ми. Ми вибираємо, як будемо проживати

прийняти Його в молитві, в Євхаристії, в Його слові. Радість – плід єднання з Богом. Бог – це радість, яку ми шукаємо.

Фото: архів СМ

***«Молитися» – означає будувати дім на скелі,
в особливий спосіб вслухатися в ніжний голос тихості
нашого серця, який веде нас ...***

цей день. Марія підбадьорює нас: *«Молитися краще – це ласка, яку здобуває той, хто молиться більше. А молитися більше – це наше особисте рішення».*

«Моліться, моліться, моліться, доки молитва не стане для вас радістю». Радість, розділена з кимось, зростає. При зустрічі Марії з Єлизаветою дитя заграло від радості в лоні Єлизавети. При народженні Ісуса всі наповнилися радістю. У молитві з Марією й ми можемо пережити радість зустрічі з Ісусом. Той же Ісус, Який прийшов у цей світ через Марію, хоче приходити в нього й через нас. Ми можемо

Молитва:

Маріє, дякую Тобі, що не спускаєш із нас Свого погляду. У молитві разом із Тобою ми хочемо повернутися додому, до Отця. З Тобою ми хочемо віднайти все, що було втрачено. Допомагай нам відвоювати кожного дня час для тихої зустрічі з Богом у молитві. Разом із Тобою ми просимо за тих, хто втратив мету, надію, зміст життя. Змінюй нас у Своїм Серці, Маріє. Ми хочемо ставати подібними до Тебе, отримувати радість у молитві й нести її іншим. Амінь.

(Терезія Гажіова)

БОГ НА ПЕРШОМУ МІСЦІ

«...Сьогодні, коли я дивлюся у ваші серця, Моє серце наповнюється болем і тривогою. Діти мої, зупиніться на мить і загляньте в свої серця. Чи справді мій Син - ваш Бог - на першому місці? Чи дійсно Його закони є мірилом вашого життя? Я знову нагадую вам: без віри немає Божої близькості, немає Божого Слова, яке є світлом спасіння і світлом здорового глузду...»

(2.12.2007)

«...Діточки, коли Бог є на першому місці, тоді у всьому, що робите, шукатимите Божу Волю. Так для вас щоденне навернення стане легшим. Дорогі діти, покійно шукайте, що у вашому серці не впорядку, і тоді ви зрозумієте що потрібно робити. Навернення буде для вас щоденним завданням, яке чинитимете з радістю...»

(25.4.1996)

«...Сьогодні вас закликаю збагнути, що без любові не можете зрозуміти, що Бог має бути на першому місці у вашому житті. Тому, діточки, закликаю вас усіх любити не людською, але Божою любов'ю...»

(25.9.1997)

«...Закликаю вас до щирої молитви серцем, щоби кожна ваша молитва була зустріччю з Богом. У своїй праці й у щоденному житті поставте Бога на перше місце...»

(25.1.1987)

«...Тільки любов'ю та молитвою, дітоньки, можете жити цей час, який даний вам для навернення. Поставте Бога на перше місце, а тоді воскреслий Ісус стане вашим другом...»

(25.3.1999)

Фото: архів СМ

Найближчі молитовні зустрічі:

- **Дорогі друзі! VIII Меджугорська
молитовна зустріч в Україні відбудеться
17 вересня 2016 року.**

Дорогі друзі! Запрошуємо Вас на VIII Меджугорську молитовну зустріч в Україні, яка відбудеться 17 вересня в м. Мукачево в катедральному соборі св. Мартина. Будемо раді єднатися спільно в молитві. Детальнішу інформацію про зустріч ви зможете знайти найближчим часом на нашому сайті:

svetlomariino.com або на сайті medjugorje.ru

- **Молитва за мир 2016
Молитовна зустріч в катедральному соборі
св. Стефана в Відні відбудеться
27 вересня 2016 року.**

«Послання для тебе: молитва за мир» - це молитовна зустріч, яка ось уже 8 рік поспіль проходить в катедральному соборі святого Стефана в Відні і збирає на спільну молитву тисячі людей. Мир – це дорогоцінний Божий дар: мир в серці, мир в сім'ях та спільнотах, в наших країнах та в цілому світі. Ми хочемо молитись за цей дар в особливий спосіб і цього року. Приєднуйтеся до нас!

Наша наступна молитовна зустріч відбудеться

в суботу, 06.08.2016.

Цього місяця будемо молитися

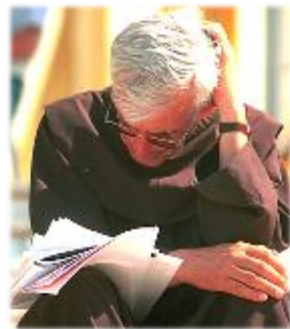
**за всю молодь, яка заблудилась на своєму
життєвому шляху**

ХЛІБ І ВОДА – ЇЖА ПАЛОМНИКА

Заклик до життя на хлібі й воді перш за все є закликом приготування до зустрічі з Христом у Євхаристії. Водночас цей заклик спрямований на те, щоб допомогти нам усвідомити наш паломницький шлях на землі. Усе життя людини та її вчинки можна розглянути в перспективі паломництва.

В історії людської думки, особливо в останні десятиліття, нерідко з'являлися теорії, що проголошували людину подорожнім на цій землі, який не знає, звідки йде і куди прямує.

п р а ц ю ,
упевненість та
радість і
прямує на шлях
до осіб та
місць, де
можна легше
зустріти Бога,
тому що Він
об'являвся там
в особливий спосіб.

У давні часи не було модерних засобів, які б уможливлювали швидко та легко пересування з одного місця на інше, тому паломництва тривали тижнями,

Фото: архів СМ

**Живучи на хлібі
й воді, людина нашого
часу зберігає за
собой свободу, і,
перебуваючи
у свободі, готова
любити й прощати...**

Християнська позиція про людину є цілком іншою: вона за своєю сутністю і природою є Богошукачем. Вона носить у собі запитання про вічне життя, про щастя, про мир, а відповіддю на них є Бог. Людина не блукає – вона прямує до своєї повноти й цілковитої правди про себе, яку може зреалізувати тільки в Бозі. Через те людина є паломником у собі, а паломник є тим, хто залишає своє повсякденне життя,

місяцями, роками. Паломник міг із собою взяти тільки необхідні речі – хліб і воду. Залишаючи свою повсякденність і вирушаючи в дорогу з торбою на плечах, у якій були хліб і вода, він звільнявся від усіх тягарів і будь-чого зайвого. Таким вільним він міг доходити до осіб та місць, серед яких шукав зустрічі з Богом, але й ті місця були проміжними станціями, від яких ішов далі або повертався до свого повсякдення. Через те повернення

Фото: архів СМ

***Людина носить у собі запитання про вічне життя,
про щастя, про мир, а відповіддю на них є Бог...***

до нормального життя не втрачало паломницького значення, тому що людина на цьому світі не має постійного місця перебування: вона прямує до вічної батьківщини, цілковитого миру та радості, вічного життя та єдності.

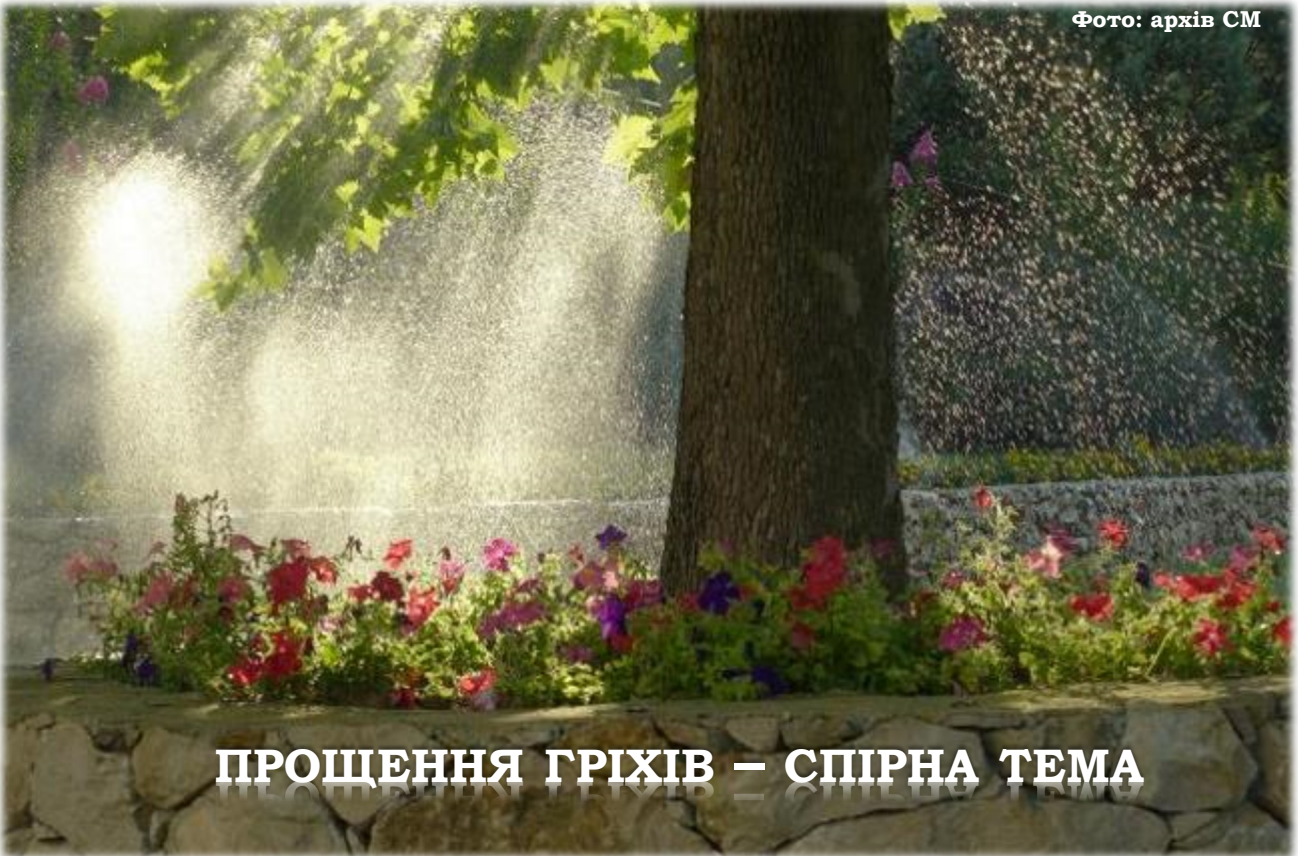
Живучи на хлібі й воді, людина нашого часу зберігає за собою свободу й не робиться ні рабом матеріального, ні жертвою брехливих обіцянок, і, перебуваючи у свободі, готова любити й прощати, долати конфлікти й жити в мирі. Якщо ж раптом людина забуває про свої паломницькі мандри, вона зупиняється на шляху й руйнує себе турботами цього світу.

Бог дав людині й небесний хліб – Свого Сина, Який Своєю присутністю став для неї постійним супутником у паломництві. Тому ім'я Месії – Емануїл, що означає Бог

із нами. Бог мандрує з людиною у вигляді хліба, який є життям світу. Якщо ж віруючий забуває, що його Бог під видом хліба йде разом із ним, тоді він повертається до світу – проте у світі неможливо почувати себе добре без устремління до Бога.

У такій площині можна розглядати й кінцевий зміст посту. Піст – це не лише засіб зцілення, умиротворення чи звільнення, але разом із молитвою й милостиною – основний інструмент релігійного досвіду, тобто усвідомлення істини про себе й розкриття себе Богові, Який обрав нас і віддав Себе нам абсолютно.

Фрагменти з книги отця Славка Барбарича «Постіть серцем», Розділ 4, 4.26

ПРОЩЕННЯ ГРІХІВ – СПІРНА ТЕМА

Тема прощення гріхів завжди викликала в суспільстві великі дискусії й бентежила людей. А в Євангелії від Марка, в уривку про зцілення розслабленого з Капернаума (Мр. 2: 1-12), дебати на цю тему відкриває сам Ісус.

Ми знаємо, що Ісус сказав розслабленому: *«Сину, відпускаються тобі твої гріхи»* (Мр. 2: 5). Присутніх книжників це обурило, багатьох вразили слова Ісуса, і вони звинуватили Його в богохульстві. У єврейській традиції прощення гріхів було привілеєм Бога! Тим самим вони усвідомлювали прірву, яка відділяє людину від Бога. Сама ж людина не здатна подолати її, тільки Бог за Своєю ініціативою може простити гріхи. Книжники не наважувалися приписати Ісусові таку могутність, як прощення гріхів. А це чудесне зцілення викликає в людей щире здивування: *«Ніколи ми такого не бачили!»* (Мр. 2: 12). *«Народ пізнає, що між Ісусом та Богом існує унікальне єднання. У ділах Ісуса ми бачимо два аспекти – зцілення й прощення гріхів – дуже близько зв'язані між собою. Вони свідчать про Його здатність примирити людей із Богом через зцілення їхніх стосунків із Ним».*

Але спільнота віруючих і сьогодні задає собі багато питань: «Хто може

прощати гріхи? Чи мають ще якесь місце в нинішньому світі гріх, прощення, милосердя, примирення? Чи потребуємо ми взагалі Божого прощення? Для чого нам необхідний досвід милосердя?»

Прощення втрачає свій зміст, тому що суспільство висуває на перше місце індивіда, порівнює його з іншими, спавить на перший план такі поняття, як ефективність, продуктивність, благоустрій, а такі концепції, як «прощення» та «спасіння», стають незрозумілими й нездійсненними.

«Тому визнання наших гріхів звучить як слабкість, а заклик до Божого прощення виглядає як принизливий обряд, який треба облишити. Ми більше не віримо в Боже милосердя, бо не усвідомлюємо свого гріха. У нас немає поняття про гріх тому, що в середині нас живе впевненість у тому, що не існує об'єктивного уявлення про добро і зло.

**Прощення — це
досвідчення світла**

Наше безмежне его йде врозріз із визнанням провини, тому що всі свої рішення й учинки ми оцінюємо лише за власними критеріями». При цьому повністю щезли основні моральні поняття людського існування.

Лише досвідчивши на собі прощення гріхів, ми здобуємо впевненість Радісної Вістки. І нас торкається Божа благодать, яка оновлює і має багато властивостей.

Прощення – це **досвід безплатно даного**. Божого прощення неможе ніхто нам забрати. Це дар, який ми отримуємо через Христа.

Прощення – це **досвідчення світла**. Боже милосердя – тверде рішення, яким Бог торкається грішника й задіює його до справи спасіння, яке Христос здобув для нас на хресті. У прощенні ми пізнаємо Боже Серце і Його волю. Пізнаємо істинне обличчя Отця, Який не відрікається від жодної Своєї дитини.

Прощення – це **досвідчення істини**. Християнин своїм неустанним молінням Бога за прощення гріхів зберігає свою свідомість в істині: я – грішник. Однією з найбільших небезпек, яка загрожує людині, – це неусвідомлення важливості свого становища. Зло нас оточує, незважаючи на те, що ми не здатні усвідомити всіх коренів і наслідків гріха. Зло попереджує про свій прихід, але ховається в найзвичайніших ситуаціях і повсякденних речах. Не можемо жити в ілюзії, ніби ми його розуміємо, і здатні подолати його власними розумом і волею.

Боже милосердя спливає з хреста Господнього. Хрест показує нам драму нашого грішного становища; дивлячись на хрест, ми бачимо, на що ми здатні. Своїм способом життя ми часом можемо вбити самого Бога. «Тому хрест стає постійним свідченням нашої радикальної сліпоти й безпомічності

Фото: архів СМ

**«Довіряйте
силі хреста
Господнього!
Прийміть його
благодать
примирення
і діліться нею
з ближніми!»**

Папа Франциск

перед обличчям зла й гріха. Без хреста і його світла ми були б повністю загублені». Прощення гріхів – це **досвід обнови**. «Примирення з Богом переображує християнина, який згрішив, оновлює його сили й знову приводить до виконання його послання в Церкві й у світі».

Прощення гріхів – це **досвід усього суспільства**. Прощення не відбувається лише в глибині серця самої людини, але є «**прийняттям** через Церкву і в Її лоні».

На завершення скажемо, що прощення – це **досвід здивування**. Не будемо боятися пізнавати й визнавати своїх гріхів.

Адже в таїнстві примирення ми отримуємо впевненість у спасінні, яке проводить нас через мінне поле. Усвідомлення цього дару здатне здивувати нас.

Джерело «Сповідь – таїнство милосердя». Папа Франциск

У КОЖНОГО СВІЙ ШЛЯХ

Мій шлях до Бога почався 2005 року, хоча тоді мені здавалося, що це кінець. Я втратила цікавість до життя, в одну мить я згубила надію на щастя, адже не стало найдорожчої для мене людини, людини, без котрої я не вмiла жити, – мами.

У в е с ь наступний рік був важким: безодня відчаю поглинала мене, і лише підтримка близьких, а також слабенький паросток віри в Бога й безсмертя душі допомагали триматися на краю цієї безодні та не впасти.

Господь бачив, як мені тяжко, і вочевидь тому посилав мені сни, в яких я могла зустрічатися з мамою... Один зі снів запам'ятався мені по-особливому. У ньому мама просила молитися до Богородиці – «адже Вона дуже сильна». Після цих слів я побачила безмовний силует Діви Марії на тлі якоїсь гори... І лише через 6 років, приїхавши до Меджугор'я, я знову побачила цю гору, де, я знала, мене чекає Богородиця.

Але – за порядком. У далеке паломництво ми збиралися їхати вдвох із чоловіком, при цьому кожен із нас мріяв про своє. Я, вся окрилена й одухотворена, мріяла побувати у святих місцях, помолитися за найсокровенніше, а також, чого гріха таїти, отримати якісь видимі знаки присутності Богородиці на Землі. Мій чоловік, далекий від сентиментів, більш реалістичний та приземлений,

Фото: архів СМ

...Ми пішли до Голубого хреста й стали разом молитися Розарій. Ось вона, перемога Марії, ось воно – чудо!

узагалі не мав поняття, що таке паломництво, і по-всілякому відмовляв мене, але під натиском аргументів змушений був капітулювати...

Збиралися ми ретельно: я – зручний гардероб, кросворди, настільну гру (так, про всяк випадок); він – зручний гардероб, а також мобільний телефон, по зав'язку заповнений музикою, іграми + 16 гб «дуже цікавих» бойовиків.

Ось так у всеозброєнні вирушили ми в дорогу. Ще в автобусі мій чоловік «відчув щось не те»: «Що це за дивні молитви такі, безконечні «Радуйся, Маріє...», «Алилуя»... Ото, – думав, – вплипи, точно якась секта, зараз почнуть вербувати...» Своїми здогадами та роздратуванням він охоче ділився зі мною: «Що ми тут робимо, ми православні, ми віримо в Бога, ми ходимо до церкви, ставимо

свічки, молимося, коли нам щось потрібно. Хіба цього мало? Мені не потрібно більше, я не хочу!..»

За інших обставин мені навряд чи вистачило б терпеливості, але там, у Меджуґор'ї, моя душа наповнилася таким смиренням, таким розумінням, знаходилися потрібні слова, правильні інтонації, я бачила, яка боротьба відбувалася у свідомості мого чоловіка.

Підйом на гору Подбрдо, зустріч із візіонерами, свідчення колишніх наркоманів у «Ченаколо»... Хіба можна залишитися байдужим?

Коли в нас уперше з'явився вільний час, як ви думаєте, куди ми відправилися? Пити каву? Ні, ми пішли до Голубого хреста й стали разом молитися Розарій. Ось вона, перемога Марії, ось воно – чудо!

Четвертого дня безжалісно була очищена флешка і вивільнено місце для духовної музики та пам'ятних фотографій.

Хто б міг подумати, що мій чоловік, спортсмен-любитель, який їсть строго за режимом 5 разів на день, так легко перенесе піст і навіть не жалітиметься? Там, у Меджуґор'ї, ми обоє посповідалися, при чому я це зробила вперше в житті (у 33 роки).

Напутні слова священника, отримане очищення від гріхів, що давили, і як наслідок – розлита щедрим джерелом благодаті укріпили нас у бажанні повінчатися, а нашою скромною жертвою стало утримання від тілесної близькості до самого моменту Таїнства.

А скільки любові випромінювала наша група, тримаючись за руки довкола Хреста на вершині гори Кріжевац! Мені здавалося, що в ту хвилину ми всі забули про себе, про свої особисті інтенції і просто раділи, як діти, розуміючи, що Бог нас любить, а ми любимо Його. І тільки одна молитва спадала на гадку:

Фото: архів СМ

Віра й молитва, звичайно, не захоронять від усіх життєвих труднощів, було б нерозумно так думати, але, однозначно, з Богом усе можна пережити, віднаходяться сили та з'являється сенс у стражданнях...

«Господи, допоможи зберегти цю любов і цю благодать на все життя...»

І зовсім не образливо, що ми не побачили Богородиці своїми очима, всі ті чудеса, які відбулися в наших душах, у наших серцях, є найбільш незаперечним доказом Віри!

Відтоді минув час... Я, як і раніше, живу спогадами про Меджуґор'є, переживаю піст по середах і п'ятницях, регулярно сповідаюся, із задоволенням відвідую недільні та святкові Служби. Буває, падаю, але підніматися тепер набагато легше, адже я відчуваю руку мого люблячого Небесного Отця. Ще хочу додати, що Віра й молитва, звичайно, не захоронять від усіх життєвих труднощів, було б нерозумно так думати, але, однозначно, з Богом усе можна пережити, віднаходяться сили та з'являється сенс у стражданнях... Шлях мого чоловіка до Бога виявився більш тернистим, але він також змінився, я молюся, терпеливо чекаю й вірю, що в кожного свій шлях, і Господь придумав для нього щось дуже цікаве!

Наталія і Сергій, Україна

Молитовний центр
«Світло Марії»
Меджугор'є

tel./fax: + 387 36 650 004
mob. + 387 63 266 567
gospa3@gmail.com

Підписатись на безкоштовне отримання газети
«Світло Марії» через інтернет Ви можете на нашій
веб-сторінці: www.svetlomariino.com,
залишивши адресу своєї електронної скриньки.

БЕЗПЕРЕРВНА МОЛИТВА ВЕРВИЦІ ТА ПІСТ
WWW.MIR.COM.HR

Найближчі семінари:

♦ **17-й Міжнародний семінар для подружніх пар:**
9.-12.11.2016.

Детальнішу інформацію та програму семінару Ви можете знайти на веб-сторінках svetlomariino.com і medjugorje.ru. Контакти координаторів з Вашої країни—на ст.16

Світло МАРІЇ

«Приносити Ісуса - світло Марії- кожному людському серцю»

Хто ми?

«Світло Марії» - це молитовна спільнота, члени якої хочуть йти дорогою святості, котрою нас в ці часи веде Пресвята Діва Марія.

Свідченням свого життя вони хочуть приносити Ісуса— Світло світу, в світлі Євангелія і послань Діви Марії для цього світу; оновляти життя віри в парафіяльних спільнотах.

«Дорогі діти! І сьогодні в Моєму серці радість. Я хочу подякувати вам за те, що робите здійсненням Мій план. Кожен з вас важливий, тому, дітоньки, молитесь і радійте разом зі Мною за кожне серце, яке навернулося і стало знаряддям миру в світі. Молитовні групи є сильні — через них, діти, Я можу бачити, що Святий Дух діє у світі. Дякую вам, що відповіли на Мій заклик!»

25. 06. 2004

Молитовні групи СМ

Молитовні групи збираються раз на тиждень, за домовленістю всіх їхніх членів. Ми зустрічаємося в сім'ях або в храмах. Зустрічі прості: молитва на Вервиці, розважання над

Божим Словом, посланнями, молитви в наміреннях Богородиці, за потреби ближніх, посвячення себе Непорочному Серцю Марії та Найсвятішому Серцю Ісуса

Газета виходить щомісяця з грудня 2004 року, після 25-го числа кожного місяця, коли Богородиця дає послання. Газета розсилається через інтернет російською, словацькою, українською, англійською, німецькою, литовською і латиською мовами.

За допомогою газети «Світло Марії» ми еднаємося з молитовними групами у різних країнах. Разом з нами моляться наші брати і сестри в Росії і в Україні, в Литві, Латвії, Молдавії і Білорусі, в Казахстані і Таджикистані, Румунії, Пакистані, США, Індії, Німеччині, Австрії, Словаччині і Чехії.

Ми намагаємось жити за посланнями Богородиці:

- жити за Євангелієм щодня
- щодня молитись три вервиці
- постити в середу і п'ятницю
- щомісяця сповідатись
- часто брати участь в св.Літургії, причащатись, адорувати Найсвятіші Тійни
- молитись за священників
- зустрічатись в молитовних групах хоча б раз на тиждень
- конкретно служити, допомагати ближнім

Якщо ви хочете приєднатись до нас в молитві або отримувати газету, напишіть нам: gospa3@gmail.com.

Інтернет-сторінки про Меджуґор'є:

СЛОВАЦЬКА:
www.medjugorje.sk

ЧЕСЬКА:
www.medjugorje.cz

РОСІЙСЬКА:
www.medjugorje.ru

УКРАЇНСЬКА:
www.medjugorje.com.ua

ЛАТИСЬКА:
www.medjugorje.lv

ЛИТОВСЬКА:
www.medjugorje.lt

АНГЛІЙСЬКА:
www.medjugorje.net

НІМЕЦЬКА:
www.medjugorje.de

КООРДИНАТОРИ СМ

Меджуґор'є
Svetlo Máriino
tel.fax: + 387 36 650 004
tel. mob: + 387 63 707 636
gospa3@gmail.com

Словаччина
Marta Uchalová
tel. mob: + 421 905 412 040
marta@maria.sk

Чеська Республіка
Jana Prudká
jprudka@email.cz

РОСІЯ
Алина Иванова
тел.моб.: +79169339651
alinamarija@inbox.ru

УКРАЇНА
Інформаційний центр
Меджуґор'я в Україні
тел. моб.: +380 96 86 54 514
info@medjugorje.com.ua

ЛИТВА
Danute Totoraytite
tel: + 370 52 343 330
mirija3@gmail.com

ЛАТВІЯ
Mārīte Jēkabsons
tel. mob: + 371 29 496 878
bernadetster@gmail.com

Franciska Strode
tel. mob: + 371 26 300 819
franciska.strode@inbox.lv

МОЛДОВА
Владимир Надкреницини
nadkrenicinii@mail.ru

АНГЛОМОВНІ
Jaroslava Pytelová
jarka.pytelova@gmail.com

НІМЕЦЬКОМОВНІ
Lenka Marhefková
lenka.marhefkova@gmail.com

ВЕЧІРНЯ МОЛИТОВНА ПРОГРАМА ОН-ЛАЙН

WWW.MEDJUGORJE.RU

Веб-сторінка
молитовної групи «Світло Марії»

WWW.SVETLOMARIINO.COM

Якщо ви бажаєте фінансово підтримати місію "Світло Марії", можете переказати свій внесок на рахунок:

власник рахунку: SVETLO MÁRIINO, п.о.;
назва банку: Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank);
номер счёта: 5058517603 / 0900;
IBAN: SK5409000000005058517603;
BIC/SWIFT: GIBASKBX;
IČO: 45743304.

Щиро Вам дякуємо!

Відповідно до постанови, виданої папою Урбаном VIII і проголошенням II Ватиканського собору, автор заявляє, що не має наміру випереджувати офіційного рішення Церкви про надприродний характер подій та послань, про які говориться на цих сторінках. Це право належить до компетенції і авторитету Церкви, якій автор повністю підкоряється. Такі слова як "об'явлення, чудеса, послання" та інші подібні вислови записані зі слів людей

Шановні читачі часопису «Світло Марії»! Поширення цього видання без виправлень дозволене і вітається. При копіюванні окремих частин і їх використанні в іншому контексті необхідно отримати спеціальний дозвіл в редакції. Контакти за адресою: gospa3@gmail.com